

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/90/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010279
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2314010279.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Vladimíra Tencera, v trestnej veci proti odsúdenej Q. W., pre zločin znásilnenia spolupáchateľstvom podľa § 20, § 199 odsek 1, odsek 2 písm.a/, písm.b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.a/ Trestného zákona, § 139 odsek 1 písm.a/ Trestného zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 14.05.2014, sp.zn. 1Nt/7/2014, na neverejnom zasadnutí dňa 17.06.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku sa sťažnosť okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa I/ podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku s použitím § 400 odsek 1 Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 41b odsek 1 zák.č. 38/1993 Z.z. organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov súd povolil obnovu konania vo vzťahu k odsúdenej Q. W. a to v časti výroku o treste v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp.zn. 3T/170/2009 a zároveň zrušil výrok o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/170/2009, zo dňa 01.07.2009, právoplatný dňa 01.07.2009, za zločin obmedzovania osobnej slobody podľa §183 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona s odkazom na § 139 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, zločin znásilnenia spolupáchateľstvom podľa § 20 k §199 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona, § 139 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona a prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, ktorým bol odsúdenej podľa § 199 odsek 2, § 36 písm. I/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 odsek 4, § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4, § 41 odsek 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a ktorým jej bolo taktiež uložené podľa § 73 odsek 1, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou, ako aj všetky ďalšie výroky a rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

II/ Podľa § 403 Trestného poriadku súd z dôvodu ustanovenia § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku vzal do väzby odsúdenú Q. W..

Lehota väzby začne plynúť okamihom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania odsúdenej a túto bude vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov.

Dôvodil najmä tým, že Nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011, z 28.11.2012 je obligatórnou podmienkou pre povolenie obnovy konania, nakoľko odsúdenej bol uložený úhrnný trest odňatia slobody za použitia asperačnej zásady zakotvenej v ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona. Vzatie do väzby odsúdenej odôvodnil ustanovením § 403 Trestného poriadku, podľa ktorého ak obvinený vykonáva

trest odňatia slobody uložený mu v pôvodnom rozsudku, rozhodne súd po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia, ktorým spolu s povolením obnovy konania zrušil výrok o tomto treste, bez odkladu o väzbe.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote sťažnosť okresný prokurátor, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci súdu I. stupňa.

V písomných dôvodoch sťažnosti poukázal na to, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu I. stupňa v tom, že zrušil len výrok o treste a nezrušil aj výrok o vine. V danom prípade rozsudok Okresného súdu v Galante sp.zn. 3T/170/2009, zo dňa 01.07.2009 bol vydaný na základe schválenia dohody o vine a treste. Výrok súdu o schválení dohody o vine a treste je špecifickým výrokom, ktorý je nedeliteľný. Znamená to, že súd na verejnom zasadnutí, kde rozhoduje o podanom návrhu o dohode o vine a treste, preskúma jej opodstatnenosť a rozhodne o nej vždy ako o celku. Zákon nepripúšťa, resp. priamo to vylučuje, aby sa prokurátor dohodol s obvineným len na vine, či čiastočnej vine, prípadne aby súd mohol prijať a schváliť len časť uzavretej dohody o vine a treste. Ak súd dohodu odmietne, vráti vec prokurátorovi do prípravného konania a prokurátor má možnosť podať obžalobu. Inštitút čiastočnej dohody neexistuje. Schválením dohody o vine a treste súd potvrdzuje konsenzus medzi prokurátorom a obvineným, ktorý sa vzdáva práva na prerokovanie veci pred nezávislým a nestranným súdom na hlavnom pojednávaní s tým, že prijíma trest bez dokazovania viny a voči rozhodnutiu sa neodvolá. Súd nemôže zrušiť časť dohody uzavretej medzi prokurátorom a obvineným. Pri uzatvorení dohody o vine a treste ide o jednotu dohodovacieho konania v tom, že nemožno dospieť k dohode o treste bez dohody o vine. Ide o jediný výrok a preto pri povolení obnovy konania je potrebné zrušiť ho celý. Následne je potrebné vrátiť vec prokurátorovi do prípravného konania, aby sa v novom konaní opäť mohol prokurátor s obvineným dohodnúť o vine a treste. Je neprípustné, aby po zrušení len o výroku o treste bola vec vrátená na nové konanie o dohode o vine a treste. Takisto nemožno o novom treste rozhodnúť na hlavnom pojednávaní na súde, pretože v predmetnej veci nebola podaná obžaloba. V konečnom dôsledku nie je možné v predmetnej veci podať na obvineného obžalobu, pretože nebol zrušený výrok o vine.

Na základe sťažnosti odsúdeného preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že Okresný súd Galanta rozsudkom sp.zn 3T/170/2009, zo dňa 01.07.2009, právoplatným dňa 01.07.2009 schválil a potvrdil dohodu o vine a treste v trestnej veci obvinenej Q. W. a spol. pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písm.d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm.a/ Trestného zákona, zločin znásilnenia spolupáchatelstvom podľa § 20, § 199 odsek 1, odsek 2 písm.a/, písm.b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.a/ Trestného zákona, § 139 odsek 1 písm.a/ Trestného zákona a prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, ktorým bol odsúdený podľa § 199 odsek 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm.m/, § 38 odsek 4, § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4, § 41 odsek 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a ktorým jej bolo taktiež uložené podľa § 73 odsek 1, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou.

Súd I. stupňa v napadnutom uznesení podrobne vyložil príslušné zákonné ustanovenia, na základe ktorých bol odsúdený ukladaný trest odňatia slobody v zmysle asperačnej zásady.

Ďalej poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011, z 28.11.2012 a v nadväznosti na tento Nález aj na Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj. 44/2013 z 26.11.2013 na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku o obnove konania v súvislosti s Nálezom Ústavného súdu SR z 28.11.2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011, týkajúcim sa ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, v časti za bodkočiarkou.

Krajský súd sa s dôvodmi napadnutého uznesenia súdu I. stupňa stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje. Aj krajský súd považuje Nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011, zo dňa 28.11.2012 za obligatórnu podmienku povolenia obnovy konania.

K sťažnosti okresného prokurátora navyiac uvádza, že na jednej strane je správne jeho konštatovanie, že podstatou dohody o vine a treste je uzavretie obojstranne výhodnej dohody medzi prokurátorom na

jednej strane a obvineným na strane druhej o spôsobe ukončenia trestnej veci, pričom táto dohoda podlieha schváleniu súdu. Týmto konaním sa obvinený vzdáva práva na prejednanie svojej veci pred nezávislým a nestranným súdom na hlavnom pojednávaní a trest mu súd uloží bez dokazovania viny. Zmyslom tohto inštitútu je aj odklon od konania pred súdom v rámci spravidla zdĺhavého hlavného pojednávania, a tým dosiahnutie zjednodušeného vybavenia veci. V dôsledku tejto skutočnosti konanie o dohode o vine a treste skracuje čas medzi vznesením obvinenia a konečným rozhodnutím veci, čím sa môže zvýšiť perspektíva nápravy odsúdeného, ak mu bol uložený nepodmienečný trest.

Na druhej strane je potrebné však vychádzať z ustanovenia § 334 odsek 4 Trestného poriadku, podľa ktorého ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Rozsudok je upravený ustanoveniami § 163 až § 175 Trestného poriadku. V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neplatí revízny princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ obnovy konania domáha. Ak teda navrhovateľ podal návrh na zrušenie rozsudku len vo výroku o treste, tento výrok je v zmysle citovaných ustanovení Trestného poriadku o rozsudku neoddeliteľný od ostatných výrokov, a preto sa súd I. stupňa v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania musel zaoberať len týmto výrokom.

Okrem toho tiež nie je možné pripustiť aby prokurátor, ktorému sa vec vráti do prípravného konania, s vecou už disponoval ako celkom, nakoľko by to bolo v neprospech odsúdeného.

Nakoľko výrok v zmysle ustanovenia § 403 Trestného poriadku o vzatí odsúdenej do väzby z dôvodu ustanovenia § 71 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku sťažnosťou okresného prokurátora napadnutý nebol, krajský súd poukazuje na dôvody napadnutého uznesenia.

Keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia, sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.